

द्विचतुःषड् दशधा च कलास्तु विरुदे मताः ।
दशम्यो नाधिकाः कार्याः कलास्तु विरुदे बुधे ॥
कलिकाभ्यस्तु विरुदे भिदासावेव कौत्सिता ।
विरुदं कवयः प्राङ्मुखोत्कर्षादिवर्णनम् ।
विरुदः कलिका चान्ते धीरवीरादिशब्दभाक् ।
इत्युपोद्घातः । इति श्रीरूपगोखामिहृतश्रीगो-
विन्दविरुदावलीभाष्ये श्रीवलदेवविद्याभूषणः ॥
विरुदावली, स्त्री, (विरुदानामावली ।) विरुद-
श्रेणी । स्तवमाला । तल्लक्षणादि यथा,—
“अथोक्त विरुदावल्या लक्षणं यन्मन्त्रकृतम् ।
एतावत् पठति प्राञ्जला बोधोऽस्य पुष्पकः ॥
सामान्यविरुदावल्या गोविन्दविरुदावली ।
योऽभ्यधाति विशेषज्ञैः स तावदिह लिख्यते ॥
कलिका लोकविरुदेयता विविधलक्षणेः ।
कौत्सिप्रतापश्रीटीकैर्यथोन्नेयशालिनी ॥
कलिकादान्तसंस्मिता दोषविवर्जिता ।
शब्दाङ्गमरसवद्वा कर्तव्या विरुदावली ॥”
इति श्रीरूपगोखामिहृतश्रीगोविन्दविरुदावली-
भाष्ये श्रीवलदेवविद्याभूषणः ॥ ॥ कलिका-
लक्षणं कलिकाशब्दे लिखितम् । विरुदलक्षणं
तच्छब्दे द्रष्टव्यम् ।

विरुहः, चि, (वि + रुह + क्तः ।) विरोधविशिष्टः ।
यथा । विरुहधर्मसमवाये भूयसां स्यात्
सधर्मकत्वम् । इति जैमिनीकृतम् ।
“विरुहं गुरुवाक्यस्य यदत्र भाषितं मया ।
तत् चानर्थं बुधेरेव स्मृतितत्त्वबुधनुसया ॥
स्मृतितत्त्वे प्रमादादयद्विरुहं बहुभाषितम् ।
गुरुशेषादुरागेन तच्छोध्यं धर्मदर्शिभिः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
(दशममनोर्ज्ञसंवाच्यः देवतान्तमः । यथा,
भागवतः । ८ । १३ । २२ ।

“हविषान् सुततः सखी जयौ कर्त्तुं कदा
द्विजाः ।
सुवासना विरुहाद्या देवाः शुक्लः सुरेश्वरः ॥”
स्त्री, विचाङ्गाङ्गीयदोषविशेषः । यथा । “विरुहं
नाम यदुद्वहन्तसिद्धान्तसमयेविरुहं तत्र
द्वहन्तसिद्धान्ताङ्गौ । समयः पुनर्यथायुर्वैदिक
समयो याज्ञियसमयो मोक्षशास्त्रिकसमय इति ।
तत्रायुर्वैदिकसमयः चतुर्व्यादिविहितः । आलम्भा
प्रश्व इति याज्ञियसमयः । सर्वभूतेष्वर्हसि
मोक्षशास्त्रिकसमयस्तत्र स्वसमयविपरीतसुख-
मानं विरुहमिति ॥” इति चरके विमान-
स्थानेऽष्टमेऽध्याये ।)

विरुहः, चि, अङ्कुरितः । (यथा, “विरुहजात्रं
अङ्कुरितधान्यकृतममम् ॥” इति माधवकृततन्त्र-
निचये मूलशास्त्राने विजयरचितः ।) जातः ।
इति मेदिनी । ८, ६ । (यथा, रघुवंशे । २ । २६ ।

“गङ्गाप्रपातान्नविरुहप्रणं
गौरीगुरोर्गङ्गरमाविशे ॥”)

आरोहणविशिष्टः । यथा ।

“समुदे लिङ्गां पुरामपि रिपौ कल्लवो-
मैल्लवो

लीलालनपुनर्विरुहप्रिखो वीरस्य लिपु-
स्वरम् ॥”

इत्यादि सुरारिः ॥

विरूपं, स्त्री, पिप्पलीभूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

विरूपः, चि, (विरुतं रूपं यस्य ।) कुलितः ।

कुरुपः । यथा,—

“विरूपोन्नतनिखानामकुलापूर्वकं हि यत् ।

पूरणं दानमालाभ्यामनुग्रह उदाहृतः ॥”

इति रामतर्कवागीशः ॥

(यथा, दृष्टतुल्यहितायाम् । ७० । २३ ।

“या तूत्तरोष्ठेन समुत्तेन

रुचायकेशी कलहप्रिया सा ।

प्रायो विरूपास्तु भवन्ति दोषा

यत्राकृतिकृत्तं गुणा वसन्ति ॥”

परित्यक्तकूपः । यथा, ऋग्वेदे । १० । ६५ । १६ ।

“यद्विरूपाचरं मर्त्यं वचराचैः शरदक्षतः ।”

“यद्युदा विरूपा परं मनुजस्य सन्ध्यात्

विगतसहजभूतदेवकृपाः ।” इति तद्वाक्ये

सायणः । नानारूपः । यथा, ऋग्वेदे । ३ ।

५३ । ७ ।

“इमे भोजा अङ्गिरसो विरूपा

दिवसुत्तमो अमुरस्य वीराः ॥”

“हे रज्ज इमे यामं कुर्वन्त्या भोजाः सोदासाः

क्षत्रियाः तेषां याजका विरूपाः विविधकृपा

मेधातिप्रभृतयः ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥

विरुहः । यथा, साहित्यदर्पणे । १० । परिच्छेदे ।

“विरूपयोः संघटना या च तद्विषमं मतम् ॥”

उदाहरणं यथा,—

“क वनं तववल्कभूषणं

दृपलक्ष्मीः क महेन्द्रवन्दिता ॥”

सार्धे के विरूपकच ॥

विरूपः, पुं, सुमनोराजपुत्रः । यथा,—

“जाताः सुमनसः पुत्राश्चयः मूरा महाबलाः ।

सुमतिश्च विरूपश्च सखः शास्त्रार्थपारगाः ॥”

इति कालिकापुराणे ६० अध्यायः ॥

विरूपा, स्त्री, दुरालभा । अतिविषा । इति

राजनिर्घण्टः ॥

विरूपाचः, पुं, (विरूपे अन्विष्टो यस्य । “सक-

यच्छ्रोः खाङ्गात् यच् ॥” इति यच् ।) शिवः ।

इत्यमरः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १० ।

“दृशा दग्धं मनसिर्जनं जीवयन्ति दृष्टैव याः

विरूपाचस्य जयिनीस्तास्तुमो वामजोचनाः ॥”)

रुद्रभेदः । इति जटाधरः । तस्य पुरी सुमेरो-

र्नैर्जतकोणे वर्तते । यथा,—

“तथा चतुर्थे दिग्भागे नैर्जताधिपतेः श्रुता ।

नाम्ना कृष्णावती नाम विरूपाचस्य धीमतः ॥”

इति वाराहे रुद्रगीता ॥

(विरूपे, चि । यथा, कुमारः । ५ । ७२ ।

“वपुर्विरूपाचमलस्यजन्मता

दिग्मरत्नेन निवेदितं वसु ॥”)

विरूपिका, स्त्री, (विरुतं रूपं यस्याः । कन् ।

टापि अत इवम् ।) कुरुपा । यथा,—

“नाययः परिविन्दन्ति न यज्ञा न तपोवि च ।
न च आहं कनिष्ठस्य या च कन्या विरु-

पिका ॥”

इत्युदाहृतत्वम् ॥

विरूपी, [वृ] पुं, (विरुहं रूपमस्यास्तीति ।

इति ।) जाह्नकजम्बुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कुरुपविशिष्टे, चि ॥

विरिचः, पुं, (वि + रिच + घञ् ।) मलमेदः ।

तत्पर्यायः । रेचनम् २ रेकः ३ रेचना ४ विरे-

चनम् ५ । इति शब्दरत्नावली । प्रखन्दनम् ६ ।

इति रत्नमाला ॥ (यथा, वैद्यके ।

“धूमातुष्ठाश्विरो विरेकवमनस्त्रेदीपनाहा-

दिकं

पानाहारविहारभेषजमिदं श्रेष्ठायसुत्रं

जयेत् ॥”

अस्य योग्यायोग्या यथा,—

“बालद्वज्जगत्तृतीयपीनसार्धभयार्हिताः ।

रुचश्रोषघटायुक्ता गर्भिणी च नवज्वरी ॥

अथो गच्छति यस्याश्चक्षुःक्षितिकात्कुरोमिणी ।

नैते विरेकयोग्याः स्फुरन्त्येषाश्च बलावलम् ॥

नवज्वरे च ये योगा भेदकाः परिकीर्त्तिताः ।

ते तथैव प्रयोक्तव्या वीक्ष्य देहमलादिकम् ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रवारचंयदे विरेकाधिकारे ॥

विरिचकः, चि, रेचकः । विरेककारकः । सारकः ।

मलमेदकः । जोष्ठाव इति आरवीभाषा ॥

विपूर्वकरिच्छातोर्वृत्तप्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा,

वैद्यके ।

“पटोलपत्रं पित्तत्रं नाडी तस्य कषापहा ।

फलं तस्य त्रिदोषघ्नं मूलं तस्य विरेचकम् ॥”)

विरिचनं, स्त्री, (वि + रिच + क्युट् ।) विरेकः ।

इति शब्दरत्नावली । तत्कारकौघं यथा,—

“हरीतकी समगुड्वा मधुना सह पेयिता ।

विरिचनकरी रुद्र भवतीति न संशयः ॥

त्रिफला चिकनं चिकं तथा कटुकरोहिणी ।

ज्वरस्तम्भहरो ह्येष उत्तमम्बु विरेचनम् ॥”

अपि च ।

“त्रिफला वदरं द्राक्षा पिप्पली च विरेचकतु ।

हरीतकी सोमनीरा ज्वरघ्नश्च विरेचकतु ॥”

इति मातङ्गे १८७ । १६६ अध्यायौ ॥ ॥

अन्यत्र । अथ विरेचनविधिः ।

“स्निग्धस्निग्धाय वाग्नाय दद्यात् सन्ध्याविरेचनम् ।

अवाप्तस्य लघुः सखी यद्वर्णो ह्लादयेत् कफः ॥

मन्दायिगौरवं कुर्याज्जनयेदा प्रवाहिकाम् ।

अथवा पाचनेरामं वलाचं परिपाचयेत् ।

अन्यदात्यधिके कार्ये शोधनं शूलयेद्बुधः ॥”

आत्यधिके प्राणसङ्कटे ।

“पित्ते विरेचनं रुद्राक्षमोदभूति गदे तथा ।

उदरे च तथाफाने कोष्ठे हृदये विशेषतः ॥

दोषाः कदाचित् कुप्यन्ति जिता लङ्घनपाचनैः ।

शोधनैः शोधिता ये तु न तेषां पुनरङ्गवः ॥

वाको दृढो भृशं स्निग्धः क्षतचीको भयान्वितः ।

आन्तस्तृषार्तः शूलश्च गर्भिणी च नवज्वरी ॥